

Bodø kommune v/rådmannen
Postboks 319
8001 Bodø

Saksb.: Anne Sofie Mortensen
Ingunn Aronsen Brenna
e-post: fmnopost@fylkesmannen.no
Tlf: 75 53 15 00
Vår ref: 2015/3464
Deres ref:
Vår dato: 16.12.2015
Deres dato:
Arkivkode: 621

Avgjørelse av tilsynssak - Barneverntjenesten i Bodø - Krisesenteret i Salten

Det vises til varsel om tilsyn sendt herfra 01.09.15 og dokumentgjennomgang foretatt i uke 44.

Fylkesmannens kompetanse

Fylkesmannen skal føre tilsyn med kommunene og blant annet påse at barneverntjenesten i kommunene utfører de oppgaver de er pålagt etter loven, jf. barnevernloven § 2-3b. Fylkesmannen vurderer selv om det er grunn til å undersøke barneverntjenestens håndtering av en konkret sak, og eventuelt på hvilken måte en slik undersøkelse skal gjennomføres.

Fylkesmannen skal ta stilling til om barneverntjenesten har brutt sine plikter etter barnevernloven med tilhørende forskrifter. Dersom det foreligger brudd på lov eller forskrift, eller barneverntjenesten for øvrig drives på en slik måte at den er uforsvarlig, kan Fylkesmannen gi pålegg om at barneverntjenesten retter opp forholdet, jf. kommuneloven § 60d.

Ut fra opplysningene som foreligger har Fylkesmannen besluttet å føre tilsyn med lovligheten av kommunens praksis i saker der barn har/ har hatt opphold på Krisesenteret i Salten når det gjelder:

- mottak av meldinger, jf. barnevernloven § 4-2
- tilbakemelding til melder, jf. barnevernloven § 6-7 a
- gjennomføring av undersøkelser, jf. barnevernloven § 4-3
- tilbakemelding etter endte undersøkelser, jf. barnevernloven § 6-7 a

Bakgrunn for tilsynet

Fylkesmannen mottok 22.05.15 en klage fra Krisesenteret i Salten vedrørende barneverntjenestens håndtering av saker der familiene har hatt opphold på krisesenteret. Fylkesmannen ba krisesenteret i brev av 28.05.15 om en oversikt over konkrete saker der det oppleves at barneverntjenesten i Bodø ikke har fulgt opp slik det har blitt vurdert nødvendig fra krisesenterets side. Vi mottok en utdyping av klagen 05.08.15 der ti konkrete saker var omtalt. På bakgrunn av opplysningene som forelå besluttet Fylkesmannen å opprette en tilsynssak for å gjennomgå og vurdere om sakene er håndtert i samsvar med krav fastsatt i lov og forskrift.

Det ble 01.09.15 varslet tilsyn med kommunen. Flere av de ti sakene omtalte søsken, omfanget var totalt 15 barn. Fylkesmannen valgte å gjennomgå dokumentasjon i alle enkeltsakene fordi bekymringsmeldinger registreres på det enkelte barn og eventuelle undersøkelser iverksettes og avsluttes med utgangspunkt i det enkelte barns behov. Fylkesmannen gjennomgikk 27., 28. og 30. oktober dokumentene i sakene.

Lovgrunnlag

(I eget vedlegg)
Barnevernloven
Barneloven

Oppsummering av gjennomgåtte saker

Utdypende informasjon finnes i vedlegg unntatt offentlighet.

- Barneverntjenesten har ikke dokumentert at det er gitt muntlig eller skriftlig tilbakemelding til melder etter 16 av 45 meldinger
- Ved henleggelse av bekymringsmeldinger var det ikke dokumentert forsvarlig vurdering av 4 av 6 meldinger
- I 7 av 14 undersøkelser er medvirkningen til barn over 7 år ikke dokumentert. Det framkommer at barneverntjenesten har gjort vurderinger av yngre barns medvirkning, da det er dokumentert at barn under 7 år har medvirket i enkelte saker
- I 8 av 22 undersøkelser er det ikke dokumentert en forsvarlig vurdering ved konklusjon
- I 23 av 28 aktuelle undersøkelser er det ikke dokumentert at det er gitt tilbakemelding til melder etter avsluttet undersøkelse

Fylkesmannens vurdering

Krisesenteret og barneverntjenesten er begge kommunale tjenester. Det ligger innenfor kommunens arbeidsgiveransvar å håndtere ansattes framturen i arbeidet. Dersom enkeltansatte opptrer på en måte andre ansatte reagerer på, bør dette tas opp med leder for den aktuelle tjenesten, eventuelt kommunalsjef på området.

Kompetanse

Barneverntjenesten har særskilt kompetanse og fagkunnskap når det gjelder sårbare barn og unge. Denne kompetansen vil ofte være nødvendig for at barn skal få den hjelpen de har behov for.

Det er Fylkesnemnda som har myndighet til å vedta omsorgsovertakelse, tvangstiltak på bakgrunn av atferd og godkjenne akuttvedtak etter barnevernloven. Saker for fylkesnemnda starter ved at kommunen forbereder saken og fremmer forslag om tiltak.

Fylkesnemnda skal gjennom sin saksbehandling sørge for at bevisførselen gir et forsvarlig avgjørelsesgrunnlag, at partene i saken blir hørt, at det legges til rette for kontradiksjon, at partene i saken likebehandles og får nødvendig veiledning, jf. barnevernloven § 7-3. Fylkesnemnda foretar en selvstendig og reell vurdering av avgjørelsesgrunnlaget og skal sørge for at vedtaket begrunnes.

Foreldrekonflikter

Barneverntjenesten skal konkludere en melding med undersøkelse dersom opplysningene som kommer frem gir rimelig grunn til å anta at det foreligger forhold som kan gi grunnlag for tiltak, jf. barnevernloven § 4-2 og 4-3. Utgangspunktet for vurderingen skal alltid være barnets situasjon, uavhengig av om bekymringen er knyttet til forholdet mellom foreldrene, en av foreldrene eller hos barnet. Dersom innholdet i en melding handler om foreldre- og/eller samværskonflikt, må barneverntjenesten vurdere om konflikten i familien har en slik varighet og intensitet at den kan skade barnets helse og utvikling på kort og lang sikt, selv om omsorgen hos foreldrene hver for seg er god. Barneverntjenesten har imidlertid ikke myndighet til å avgjøre hvem av foreldrene barnet skal bo hos, eller myndighet til å fastsette eller stoppe samværsordninger. Konflikter mellom foreldre om fast bosted, foreldreansvar og samvær skal løses etter reglene i barneloven.

Dersom barneverntjenesten etter en undersøkelse finner at det er til barnets beste med endring av fast bosted eller samvær, kan barneverntjenesten råde foreldrene til å ta steg etter barneloven og veilede om framgangsmåte. Barneverntjenesten må begrunne sin anbefaling av hvilke tiltak de mener er nødvendige for å bedre situasjonen for barnet. Dersom barneverntjenesten er enig med en av foreldrene i at situasjonen hos den andre forelder er bekymringsfull, kan barneverntjenesten gi sin anbefaling om at samvær inntil videre bør stanses eller endres. Slike vurderinger og anbefalinger bør gis skriftlig. Barneverntjenesten kan likevel ikke stanse eller begrense samværs- eller bostedsordninger som er avtalt mellom foreldre eller fastsatt ved forlik eller dom.

Vurdering

Fylkesmannen registrerer at kritesenteret synes i enkelte saker har forventninger til at barneverntjenesten har større myndighet til å gripe inn i samværsordninger eller ta andre steg etter barneloven enn barneverntjenesten reelt sett har. Samtidig ser vi at det i enkelte av de gjennomgåtte sakene ser ut som foreldrekonflikten har hatt en varighet og intensitet som går ut over barnet uten at det foreligger dokumenterte vurderinger av dette fra barneverntjenestens side. I noen tilfeller har barneverntjenesten gitt sin anbefaling og vurdering om endring av samværsordning til foreldrene og foreldrene har fulgt dette opp. I en konkret sak er det ikke dokumentert hvilke råd foreldrene har fått og det synes som barna har levd i konflikt over for lang tid. Vi vil be barneverntjenesten følge opp den aktuelle saken.

Familievold

Når tema i en melding er vold enten mot barnet eller mellom foreldrene, indikerer dette i seg selv en stor bekymring for barnets omsorgssituasjon og vil som regel danne grunnlag for undersøkelse. Dersom barneverntjenesten har pålitelig kunnskap om at barn kan bli utsatt for alvorlige voldelige eller seksuelle overgrep, og tjenesten ikke kan avverge dem på annen måte, vil tjenesten ha en plikt til politianmeldelse, jf. straffeloven § 139. Det er politiets oppgave å etterforske mulige lovbrudd. Barneverntjenestens rolle er å undersøke barnets generelle omsorgssituasjon og eventuelt iverksette tiltak som gjør denne forsvarlig. Selv om politiet henlegger en anmeldelse, betyr det nødvendigvis ikke at barnet ikke har blitt utsatt for vold. Barneverntjenesten kan derfor finne grunnlag for undersøkelse, tiltak og inngrep etter barnevernloven selv om saken er henlagt hos politiet.

Kritesenteret anfører at barneverntjenesten omdefinierer familievold til samlivsproblemer og barnefordelingskonflikter.

Barneverntjenesten har som tidligere nevnt ikke adgang til å endre samværsordning eller avtale om fast bosted. Barneverntjenesten kan bare undersøke og belyse barnets totalsituasjon og anbefale foreldrene å ta skritt etter barneloven. Barneverntjenesten kan fatte midlertidig akuttvedtak dersom det er fare for at et barn kan bli vesentlig skadelidende ved å forbli i hjemmet, jf. barnevernloven § 4-6, 2. ledd. Bestemmelsen gjelder også der barnet befinner seg i en akutt faresituasjon for eksempel i forbindelse med samvær, men innebærer ikke en myndighet til å beslutte at samværsordningen skal endres eller opphøre.

Fylkesmannen finner at barneverntjenesten har inngitt anmeldelse i flere saker som omhandler familievold. Dette tyder på at barneverntjenesten gjør en vurdering av om barn utsettes for vold og om saken bør politianmeldes. I de fleste gjennomgåtte undersøkelsene har barneverntjenesten innhentet opplysninger fra politiet, noe som kan gi opplysninger om foreldre tidligere har vært anmeldt eller dømt for vold. Vi finner ikke holdepunkter for at barneverntjenesten ikke tar familievold på alvor. Vi savner imidlertid dokumentasjon av drøftinger med fagmiljøer som har spesiell kompetanse på vold, for eksempel Statens barnehus eller RVTS.

Samarbeid

Barneverntjenesten skal samarbeide med andre sektorer og forvaltningsnivåer både generelt og i enkeltsaker når dette kan bidra til å løse oppgaver som den er pålagt etter loven, jf. barnevernloven § 3-2. Det er ingen tvil om at barn og foreldre som er i kontakt med krisesenteret ofte er i en sårbar og vanskelig situasjon som best kan hjelpes gjennom samarbeid mellom flere instanser. Generelt vurderer Fylkesmannen at et samarbeid mellom barneverntjenesten og krisesenteret vil fremme barns beste.

Krisesenteret anfører at barneverntjenesten nedprioriterer samarbeid med krisesenteret.

Det foreligger en samarbeidsavtale mellom Krisesenteret i Salten og barneverntjenesten i Bodø som er underskrevet av de respektive lederne for tjenestene i juni 2015, det vil si etter at Fylkesmannen mottok klagen. Ut fra opplysningene i saken er det klart for Fylkesmannen at krisesenteret likevel oppfatter samarbeidet med barneverntjenesten i Bodø som vanskelig.

I en av de gjennomgåtte sakene framgår det at krisesenteret etter ønske fra mor har gjort en vurdering av mors omsorgsevne ved å gjennomføre en rekke hjemmebesøk etter at det var kjent for både mor og krisesenteret at barneverntjenesten hadde fremmet forslag til vedtak om omsorgsovertakelse til fylkesnemnda. Krisesenteret vurderte at det ikke var noe i veien med mors omsorg og stiller spørsmål ved barneverntjenestens vurdering. For mor kan dette ha virket forvirrende og det har neppe fremmet samarbeidet med barneverntjenesten verken for mor eller krisesenteret.

Vurdering

Det er barnevernet som etter loven er tillagt oppgaven med å sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling får nødvendig hjelp og omsorg til rett tid, og som skal undersøke om det foreligger forhold som kan gi grunnlag for tiltak, jf. barnevernloven § 1-1 og 4-3. Videre foretar fylkesnemnda en selvstendig og reell vurdering av avgjørelsesgrunnlaget og skal sørge for at saken er godt nok opplyst før vedtak fattes.

Etter Fylkesmannens vurdering er årsakene til utfordringene i samarbeidet mellom krisesenteret og barneverntjenesten sammensatte. En av årsakene kan være at krisesenteret synes å ha forventninger til at barneverntjenesten har større myndighet enn de

reelt sett har både på barnelovområdet og opp mot fylkesnemndas kompetanse. En annen årsak kan være at barneverntjenesten svikter når det gjelder å gi tilbakemelding til kritesenteret etter mottak av melding og tilbakemelding etter at undersøkelsen er gjennomført, og at dette har bidratt til å svekke kritesenterets tillit til tjenesten.

På bakgrunn av de sakene Fylkesmannen har gjennomgått vurderes det at både barneverntjenesten og kritesenteret har et forbedringspotensial i forhold til enkelte av punktene i samarbeidsavtalen. Fylkesmannen vurderer det som svært viktig at punkt 10 om samarbeid og evaluering i avtalen følges opp. Fortløpende samarbeid og dialog i enkeltsaker kan avverge frustrasjon og misforståelser mellom tjenestene. Et kontinuerlig samarbeid vil også bidra til kompetanseheving for både barneverntjenesten og kritesenteret. Kommunens ledelse bør bidra og tilrettelegge slik at roller blir avklart og slik at et godt samarbeid kan komme på plass.

Tilbakemelding til melder

Barneverntjenesten skal bekrefte at melding er mottatt, jf. barnevernloven § 6-7 a. Når meldingen kommer fra offentlige myndigheter eller yrkesgrupper med profesjonsmessig taushetsplikt skal barneverntjenesten også gi informasjon om hvorvidt det åpnes undersøkelse eller om meldingen henlegges. Denne gruppen melderne skal ha ny tilbakemelding når undersøkelsen er gjennomført, jf. barnevernloven § 6-7 a, tredje ledd. Tilbakemeldingen skal inneholde opplysninger om at saken er henlagt eller at barnevernet følger opp saken videre. Når barneverntjenesten iverksetter tiltak, kan melder opplyses om dette dersom det er nødvendig av hensyn til videre oppfølging av barnet. Tilbakemelding skal også gis i de tilfeller bekymringen defineres som tilleggsopplysninger i sak som er under undersøkelse eller der barnet allerede mottar tiltak.

Årsaken til at denne bestemmelsen ble innført i 2009 var at mange som meldte bekymring til barneverntjenesten opplevde at de ikke fikk vite hvordan barneverntjenesten fulgte opp og hevdet at «det ikke nytter» å melde bekymring. Formålet med bestemmelsen er å styrke samarbeidet mellom etater og stimulere til at alle som har bekymring for barns omsorgssituasjon melder fra.

Kritesenteret anfører at barneverntjenesten ikke iverksetter tilstrekkelige tiltak i etterkant av undersøkelsesfasen for å hindre ytterligere vold og omsorgssvikt mot barna i voldsutsatte familier.

Under gjennomgang av sakene framkom det at barneverntjenesten hadde mottatt 45 meldinger til sammen i de aktuelle sakene. Meldingene kom både fra ulike offentlige instanser og fra private meldere i barnas nettverk. Noen av meldingene ble fulgt opp med undersøkelser, noen ble henlagt og noen ble registrert som opplysning i sak der barneverntjenesten allerede hadde opprettet undersøkelse. Fylkesmannen finner at barneverntjenesten ikke har dokumentert at det er gitt muntlig eller skriftlig tilbakemelding til melder etter 16 av 45 meldinger. Vi ser at tilbakemelding til melder ikke blir gitt systematisk. Det ser ut som rutinen for å gi tilbakemelding til offentlige meldere er noe bedre enn til private meldere.

I 23 av 28 aktuelle undersøkelser er det ikke dokumentert at det er gitt tilbakemelding til melder etter undersøkelse.

Vurdering

Fylkesmannen vurderer at barneverntjenestens manglende tilbakemelding etter mottak av melding og avslutning av undersøkelser kan ha svekket andre instansers tillit til barneverntjenestens oppfølging av enkeltsaker. En tilbakemelding etter avsluttet undersøkelse inneholder imidlertid begrenset informasjon. Barneverntjenesten har ikke anledning til å formidle opplysninger utover om saken avsluttes eller om det iverksettes tiltak, og eventuelt hvilke tiltak, uten foreldrenes samtykke. I en av sakene der krisesenteret anførte at familien ikke hadde fått hjelp til å finne nytt bosted av kommunen fant Fylkesmannen at familien hadde fått tilbud om nytt bosted, men ønsket ikke å benytte dette. Denne informasjonen kunne ikke barneverntjenesten formidle til krisesenteret uten samtykke, og familien informerte heller ikke krisesenteret om dette.

Forholdet til andre instanser

Barneverntjenesten kan ikke la være å iverksette en undersøkelse og begrunne dette med at andre hjelpeinstanser er inne i saken. Samtidig er det ikke meningen at barneverntjenesten skal overta andre etaters ansvar i saken, barnets situasjon skal vurderes uavhengig av om andre instanser er inne i saken.

Krisesenteret anfører at barneverntjenesten bruker det faktum at mødre og fedre får oppfølging eller bor på krisesenteret som en hvilepute for å slippe å gjøre arbeid som de bør iverksette.

Vurdering

I de gjennomgåtte sakene finner Fylkesmannen ikke holdepunkter for at barneverntjenesten har latt være å iverksette undersøke eller tiltak når det har vært grunnlag for dette selv om foreldre/ barn har hatt oppfølging fra krisesenteret, med forbehold i sakene der dokumentasjon av vurderinger ved henleggelse av melding eller undersøkelse mangler.

Henleggelse av bekymringsmeldinger

Tjenester og tiltak etter barnevernloven skal være forsvarlige, jf. barnevernloven § 1-4. For å sikre at tjenester som ytes er forsvarlige, må barneverntjenesten fortløpende dokumentere hvilke faglige vurderinger som ligger til grunn for beslutninger som tas. Når meldinger henlegges er det viktig at beslutningen og vurderingen dokumenteres, både fordi henlagte meldinger kan bli brukt i vurderingen av senere meldinger og for at ledelsen skal kunne vurdere om terskelen for å henlegge meldinger er forsvarlig.

Ved konklusjon av bekymringsmeldinger var det ikke dokumentert forsvarlig vurdering ved henleggelse av 4 av 6 meldinger.

Vurdering

I flere av sakene mottok barneverntjenesten nye meldinger kort tid etter at de aktuelle meldingene var henlagt og iverksatte undersøkelser. Fylkesmannen vurderer derfor at det ikke vil være aktuelt å be barneverntjenesten vurdere de henlagte meldingene på nytt. Det faktum at barneverntjenesten mottok nye meldinger etter disse henleggelsene kan tyde på at de henlagte meldingene burde vært undersøkt. Samtidig kan nye meldinger inneholde andre opplysninger enn det som framgikk i de henlagte meldingene, noe som kan lede til en annet samlet vurdering. Det er imidlertid vanskelig å etterprøve hvilke vurderinger barneverntjenesten har gjort siden det ikke foreligger dokumentasjon på dette. Vi vil be barneverntjenesten gjennomgå sin praksis og sørge for at vurderinger ved henleggelse av meldinger dokumenteres.

Barns medvirkning

Barns rett til å bli hørt er et grunnleggende prinsipp som er nedfelt i FNs barnekonvensjon, som i 1999 ble del av norsk rett. Også i undersøkelser må barneverntjenesten legge til rette for barns deltakelse. En forutsetning for at barnet skal kunne ta stilling til om han eller hun vil uttale seg, er at barneverntjenesten informerer barn som har fylt 7 år og yngre barn som er i stand til å danne seg egne synspunkter om saken, jf. barnevernloven § 6-3. Barnets uttalelse kan være et viktig bidrag til å opplyse saken.

I 7 av 14 undersøkelser der barnet var over 7 år er medvirkning ikke dokumentert. Det framkommer at barneverntjenesten i enkelte saker har gjort vurderinger av yngre barns medvirkning, da det er dokumentert at barn under 7 år har medvirket i noen saker. Samtidig fant Fylkesmannen enkeltsaker med barn betydelig eldre enn 7 år ikke har blitt informert eller fått anledning til å medvirke, uten at det foreligger en dokumentert vurdering av hvorfor barneverntjenesten ikke har snakket med barnet.

Vurdering

Manglende innhenting av barns uttalelser kan ha ført til at viktige opplysninger i sakene ikke har kommet fram og at barna ikke har fått tilstrekkelig informasjon i saken. Fylkesmannen har vurdert å be barneverntjenesten kontakte barna det gjelder for å gi og innhente opplysninger. De aktuelle sakene ligger imidlertid så langt tilbake i tid at det ikke vil være hensiktsmessig å be barneverntjenesten gjøre dette.

Forsvarlig konklusjon ved avslutning av undersøkelse

Barneverntjenesten skal foreta undersøkelser som er nødvendige og tilstrekkelige. Hvor omfattende en undersøkelse skal gjøres beror på en konkret vurdering i den enkelte sak, og vil avhenge av meldingens innhold og karakter og den informasjonen som ellers foreligger i saken. I følge barnevernloven § 4-3, tredje ledd skal en undersøkelse gjennomføres slik at den minst mulig skader noen som den berører og den skal ikke gjøres mer omfattende enn formålet tilsier. Det skal legges vekt på at kunnskap om undersøkelsen ikke blir spredt unødig. Kravet om varsomhet må imidlertid ikke hindre barneverntjenesten i å foreta de undersøkelser som er nødvendig i den enkelte sak.

Ved avslutning av en undersøkelse skal det foretas endelige barnevernfaglige vurderinger og beslutninger knyttet til barnets omsorgssituasjon og foreldrenes omsorgskompetanse. Sakens faktum skal være klarlagt på en slik måte at det er mulig å foreta en konkret og individuell vurdering av om det skal iverksettes frivillige hjelpetiltak, om saken skal henlegges eller om begjæring om tiltak skal legges fram for fylkesnemnda. De faglige vurderingene i saken skal være dokumentert i et omfang som i ettertid gjør det mulig å se hva beslutningen er basert på slik at partene i saken får mulighet til å ivareta sine interesser i saken og for å sikre at barneverntjenestens praksis er forsvarlig, jf. barnevernloven § 1-4. Ved gjennomgang av eventuell ny bekymringsmelding i saken er barneverntjenestens tidligere undersøkelser sentrale for å kunne gjøre en forsvarlig vurdering av om meldingen skal føre til ny undersøkelse eller henleggelse.

I 8 av 22 undersøkelser er det ikke dokumentert en forsvarlig vurdering ved konklusjon. I flere saker var undersøkelser avsluttet uten at det kom klart fram hvilke samlet vurdering barneverntjenesten hadde gjort av innhentet informasjon, barnas omsorgssituasjon og foreldrenes omsorgskompetanse.

Vurdering

Fylkesmannen vurderer at manglende dokumentasjon av barneverntjenestens vurderinger utgjør en risiko for at relevant informasjon i sakene kan gå tapt. Vi har vurdert å be barneverntjenesten gjenåpne seks av undersøkelsene, men de aktuelle sakene ligger så langt tilbake i tid at det ikke vil være hensiktsmessig å be barneverntjenesten gå inn i dem på nytt. I en av sakene ble det åpnet ny undersøkelse i etterkant som er forsvarlig konkludert. Fylkesmannen vil be om status for oppfølging i en sak før vi konkluderer med hvordan saken skal følges opp videre.

Tidsbruk i undersøkelser

En undersøkelse etter barnevernloven § 4-3 skal gjennomføres snarest, og senest innen tre måneder. I særlige tilfeller kan fristen være seks måneder, jf. barnevernloven § 6-9.

Krisesenteret anfører at barneverntjenesten bruker uforholdsmessig lang tid til undersøkelse uten at det er god grunn til dette.

Fylkesmannen mottar kvartalsrapportering på tidsbruk i undersøkelser fra alle barneverntjenestene i fylket. Bodø kommune har over år hatt omfattende fristbrudd i undersøkelser. Fylkesmannen har fulgt opp kommunen gjennom tilsyn og det har blitt gitt mulkt i to omganger. Rapportering for 2015 viser følgende fristbrudd i undersøkelser regnet i prosent av sakene:

1. kvartal 37,4 %
2. kvartal 34,8 %
3. kvartal 39,5 %

Vurdering

Fristbrudd i undersøkelsessaker innebærer en risiko for at barn ikke får nødvendig hjelp til rett tid, jf. barnevernloven § 1-1. Fylkesmannen ser med alvorlighet på at en stor andel av fristbruddene er lange, det vil si at mange undersøkelser går langt over tremånedersfristen. Kommunen har fortsatt store utfordringer med å overholde undersøkelsesfristene i barnevernloven og Fylkesmannen vil følge dette opp videre.

Fylkesmannens konklusjon

Barneverntjenesten i Bodø kommune har ikke overholdt barnevernlovens krav om å:

- gi tilbakemelding til melder, jf. barnevernloven § 6-7 a
- dokumentere forsvarlig vurdering av henlagte meldinger, jf. barnevernloven § 4-2
- gi barn informasjon og anledning til å uttale seg, jf. barnevernloven § 6-3
- sikre at det dokumenteres en forsvarlig konklusjon ved avslutning av undersøkelser, jf. barnevernloven §§ 1-4 og 4-3
- gjennomføre undersøkelser innenfor fristene gitt i barnevernloven § 6-9

Kommunen skal ha en internkontroll for kommunens oppgaver etter lov om barneverntjenester. Internkontroll innebærer systematiske tiltak som skal sikre at barneverntjenestens aktiviteter planlegges, organiseres, utføres og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i lov om barneverntjenester med forskrifter. I disse sakene har det oppstått svikt, noe som indikerer at internkontrollen ikke har fungert etter sin hensikt. Fylkesmannen ber kommunen gjennomgå sine rutiner på de nevnte områdene og vurdere hva som er årsaken til svikten. Videre ber vi om en plan med tiltak for å rette lovbruddene.

I tillegg ber vi barneverntjenesten redegjøre for status og planer for videre oppfølging for to familier med til sammen fire barn, nærmere omtalt i vedlegg unntatt offentlighet.

Vi imøteser en redegjørelse innen utgangen av februar 2016.

Med hilsen

Randi Gundersen (e.f.)
konst. avdelingsdirektør

Anne Sofie Mortensen
seniorrådgiver

Ingunn Aronsen Brenna
rådgiver

Dette brevet er godkjent elektronisk og har derfor ikke underskrift.

Kopi til:

Bodø kommune Barneverntjenesten	Postboks 903	8001	BODØ
Advokat Gunhild Vehusheia	Postboks 447 Sentrum	0104	OSLO
Krisesenteret i Salten	Postboks 388	8001	BODØ

Vedlegg:

- 1 Vedlegg 1 - lovgrunnlag
- 2 Vedlegg 2 - oppsummering enkeltsaker (U.off.: offl. § 13, jf. bvl. § 6-7, sendes kun til barneverntjenesten)